

173. Gick jag mig uti lunden gröna.

a-m *G7* *C*
Gick jag mig ut - i lun - den grö - na, Vil - le plöc - ka ro - sor åt min vän. Där
E7 *a-m*
väx - te ro - sor, där väx - te lil - jor; Tag - gar väx - te det på al - la dem.

2 Hörde jag i de lindasalar
Fåglar små, som sjöng uppå kvist,
Och turturduvor och näktergalar
Klagade att vännen sin de mist.

3 Gick jag mig uppå ängen gröna,
Till att söka mig en trogen vän;
Och jag var trogen; men han var
falsker;
Lönen får han väl i himmelen.

4 Söker du uti dal och lunder
Trogen kärlek, den är ganska rar
Och vän i orden och falska funder;
Bättre då för den som ingen har!